Dilluns, 13 desembre 1937. PREU: 15 CENTIMS
Any III Núm. 669
Redacció Administració: Ronda Universitat num. 25
Impremta: Tallers num. 48
Telefons: 10445 22122
BARCELONA

ULTIMA HORA

INFORMACIO • CRITICA • REPORTATGE

Avui, pàgina 4:
Records i emoció...

Els japonesos anuncien la total ocupació de Nanquín

Londres, 13. — De Xang-Hai a l'Agència Reuter: Els japonesos han trobat aferrissada resistència a Nanquín. Els xinesos han sofert dures pèrdues i es retiren ordenadament. Els japonesos van entrant a la part est de la ciutat. Entre els immobles ocupats pels japonesos figuren, a més de la residència del mariscal Txang Kai Xec i les oficines del Govern, el Gran Quarter general, la Comissió d'Afers Estrangers, les Acadèmies Militars i les oficines del Yuan executiu.

Toquio, 13. (Urgent.) — Comuniquen de Nanquín que els japonesos han arribat, a les nou del matí, a l'Acadèmia Militar, residència oficial de Txang Kai Xec, i a les onze al palau del Govern xinès.

Xang-Hai, 13. (Urgent.) — De l'Agència Reuter: El Gran Quarter general del comandant en cap de les forces nipones, general Matsui, ha declarat que al capvespre ha estat completada l'ocupació de Nanquín per les forces nipones.

DESEMBARCAMENT NIPO

Xang-Hai, 13. — Ha desembarcat un important destacament japonès a la riba esquerra del Yangtsé, a la frontera de Kiang-Su, anihilant completament les tropes xineses que hi havia allí i ocupant Wuklandghsien. El dit destacament avança cap a Pukeu per tal de tallar la retirada a les tropes xineses de la guarnició de Nanquín.

ELS JAPONESOS HAN EMPRAT GASOS

Toquio, 13. — L'Agència Domei (oficial japonesa) diu que 12 000 soldats xinesos han mort a causa del gas quan intentaven utilitzar-lo contra els japonesos.

S'ESTRENY EL CERCLE

Toquio, 13. — E. corresponsal de l'Agència Domei al front de Nanquín anuncia que un destacament de tropes japoneses desembarcà per sorpresa, a les cinc del matí, a la riba nord del Yangtsé, davant de Xinkiang, més avall de Nanquín. Altres destacaments japonesos, que baixen del Nord, ocuparen Dukon, davant de Nanquín, a l'altra banda del Yangtsé.

A LES PORTES DE NANQUIN ES COMBAT AFERRISSADAMENT

Xang-Hai, 13. — El periòdic «Takungpao» anuncia que durant tota la jornada hagué violents combats a la regió de Nanquín. Els enginyers xinesos aconseguiren tapar la bretxa que les tropes japoneses havien obert a la muralla, prop de la porta Kuanghua. La fossa, d'uns vint metres d'amplària, que volta la ciutat, constitueix per als assaltants un serios obstacle. L'activitat de l'aviació xinesa impedí els bombardeigs nipons o almenys que produïssin els efectes materials i morals que s'esperaven.

DIUEN QUE HAN PRES TOTES LES [illegible] MURS DEL SUD I EST DE LA CIUTAT

Xang-Hai, 13. — Informació del corresponsal de l'Agència Reuter:

«Els informadors de la premsa diuen que les tropes japoneses han pres totes les portes i murs al sud i est de Nanquín.»

POLÍTICA DE CATALUNYA ENFORA

DESPRES DE L'ACTE

Deiem el dissabte que si la declaració del duce a la plaça de Venècia contenia molta violència verbal, això indicaria que la resolució del Gran Consell feixista de Mussolini constituiria un acte de feblesa. Avui, després d'haver llegit molts comentaris a la premsa mundial i d'haver consultat privadament homes de criteri i política clara, podem assegurar que els observadors coincideixen a dir que troben en les paraules de Mussolini molta violència retòrica però que no hi haben trobar cap substància ni força política.

De la manera com s'ha produït Mussolini es declara la feblesa de la seva posició i ens ha de posar en guàrdia, amics lectors, contra l'ús immoderat de les paraules inflades. Sempre m'ha sabut greu de veure traduïdes al català certes expressions titiques de la retòrica feixista. Permeteu-me, doncs, que en tractar de la declaració del Duce no relliscqui lo mateix envers la fantarronada verbal. Davant del seu «acte de feblesa» tenim millors treballs que no rebaixar-nos a fer violències de llenguatge i a cobrir-lo de sarcasmes i injúries fàcils.

Prenem nota de l'acte de feblesa. Notem que Mussolini s'ha després d'una carta que tenia a la mà i que no n'ha obtingut res. Observem encara que aquesta carta que volia esser un «as», amb prou feines ha obtingut els efectes d'una «sota». Remarquem que la feblesa romana s'ha limitat a ella mateixa la seva capacitat de maniobrar. Subratllem que Mussolini ha perdut la favorable posició interior «in-being» (en potència) que diuen els anglesos. Meravellem-nos si volem que un home subtil com ell hagi pretès treure importància a la S. de N. concedint els honors d'esdeveniment històric importantíssim al fet de sortirne-se'n. Però no prenguem veu en prendre aquest símptoma d'una errada política per a caure nosaltres mateixos en una altra errada.

Recordem que el sentiment de feblesa pot empènyer un Govern vers dues direccions diferents: vers la desesperació o vers la composició. Tot depèn de com els nostres opinants sàpiguen situar la qüestió.

Recordem a més, que la política d'Itàlia en aquests darrers anys hagi pretès obtenir la satisfacció de les necessitats italianes per procediments arriscats que la força real del país no arribava a cobrir, no ens ha de fer creure que aquestes necessitats no existeixen. Que el règim feixista s'ha exhibit com a representant del poble italià, no volem dir que aquest poble italià germà nostre no tingui existència real. Que Roma hagi oblidat que el veritable imperi romà, confraternitat dels pobles llatins, no pot ésser reconstruït pels procediments barroers d'un maquiavelisme massa mecànic que Mussolini ha posat en pràctica a la península, no volem dir que aquesta confraternitat romana no hagi d'existir.

Potser que el que fa remarcar més la feblesa de la posició de Mussolini és que no gosa a presentar al món una política positiva d'acord amb la realitat. En allò que ens toca de més a prop, Mussolini sap que pels esforços conjugats d'Anglaterra i de l'opinió general espanyola vers l'encadenament inevitable de la política de no intervenció haurà d'invocar, en un termini relativament breu la seva posició peninsular. I sabent això que Roma ha esgotat a casa nostra les possibilitats d'una política errònia curta de vista i a més irritant per aquells que ell tenia realment interès a tenir-los per amics, no gosa a mostrar-se disposat a la rectificació beneficiosa d'aquella política.

Donc bé: per la nostra banda ni excessos de llenguatge ni falta de política positiva. Les errades d'Itàlia no autoritzen els catalans a cometre'n de semblants. Itàlia ens ha fet molt de mal. Però si el desenvolupament de la política de no intervenció deixa a Roma fora del quadre de la nostra guerra, haurem de preveure un demà polític que no hurà abolit la geografia: entre Itàlia, la França amiga i les nostres costes catalanes hi haurà encara un mar comú.

Nicolau M.ª RUBIO

París, 13 desembre 1937 (Conferència telefònica)

Catalunya, de dol

Ahir morí a Reus el diputat d'Esquerra Republicana, Joan Sentís i Nogués

Reus, 13. — Ahir morí en aquesta ciutat el diputat al Parlament de la República Joan Sentís i Nogués, de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya.

*

Aquest matí ha tingut lloc l'enterrament.

L'acte ha constituït una gran manifestació de dol. Nombroses personalitats dels partits catalanistes i republicans han acompanyat les despulles mortals de Joan Sentís a la seva darrera estada. Ha presidit el dol una representació del Parlament de la República.

La mort de Joan Sentís ha estat profundament sentida i ben bé es pot dir que tota la ciutat de Reus ha pres part en aquesta manifestació de condolença.

*

Joan Sentís i Nogués nasqué a Torroja, província de Tarragona. Ja de jove demostrà tenir una gran afició a les lletres i quan era estudiant lliure obtingué el títol de batxiller. Cursà els seus estudis a l'Institut de Reus. Després aconseguí el títol de mestre nacional i més tard estudià per a advocat a la Universitat de Barcelona, on obtingué el títol d'aquesta professió l'any 1930. Com a advocat ha exercit a Reus.

A l'advenir-ment de la República, com a home liberal i d'idees nacionalistes, començà a actuar al Foment Nacionalista Republicà. Pel seu entusiasme i per les seves dots personals i polítiques escalà els llocs de la direcció i exercí el càrreo de president de l'esmentat Foment Nacionalista Republicà, adherit a Esquerra Republicana de Catalunya.

Prengué part activa en la campanya electoral per a les eleccions al Parlament Català. Desplegà també gran activitat en la propaganda per a l'Estatut de Catalunya. Ocupà el càrreo de president de l'Associació de la Premsa. Actualment exercia la secretaria de la Cambra de Comerç i en les qüestions comercials i econòmiques d'havia captat gran ambient per la seva competència i coneixements.

En les [illegible] rebé fou elegit diputat al Parlament de la República, en el qual tingué algunes intervencions brillants.

Quan s'inicià la sublevació del 19 de juliol, Sentís marxà al front d'Aragó amb la primera columna de voluntaris que sortí de Tarragona, i romangué al front fins que fou cridat per a exercir un càrreo a la Conselleria d'Agricultura.

Una malaltia traïdora ha minat la seva salut i ha portat Sentís al sepulcre. Home de caràcter afable i amb un alt sentit comprensiu, tenia l'estimació [illegible] la llibertat perd amb ell un defensor; Catalunya, un fill que la serví amb devoció i els companys un veritable amic.

Les juguesques dels assassins

«Qui n'hagi mort, a cops de punyal el primer centenar, guanya...»

Toquio, 13. — Heus ací un exemple típic de literatura «samurai» que està molt de moda amb motiu de la guerra a Xina. El periòdic «Nichi-Nichi» relata «la singular gesta de dos oficials japonesos, els tinents Noda i Mukai, que han fet una juguesca per veure qui mataria primer amb el punyal el seu centesim soldat xinès. Ayui, després de l'ofensiva per a l'ocupació de la muntanya de Purpura, els dos campions «apunyalaidors» anunciaren que sense adonar se'n, en la furia del combat, excedien del centenar de morts amb el punyal, i l'un i l'altre han, per tant d'augmentar fins a 150 el nombre de xinesos morts per a reconèixer-se vencedors de l'aposta».

El tinent Mukai, que ha mort amb el punyal 106 xinesos, uns quants més que el seu rival, ha declarat que «ells havia utilitzat el seu sabre de samurai amb el pobre soldat xinès cobert amb casc d'acer».

EL DIPLOMATIC: —Perdoneu que us destorbi... Es, només, que per a demanar-vos una miqueta de bona voluntat.

(de "Vendredi")

COMUNITAT D'IDEALS

Sota un discurs protocolari, dissabte passat sentirem l'autèntica veu de la República Francesa. D'aquesta República Francesa que per als liberals iberics continua essent encara la nació mestra, llar de totes les inquietuds i bressol de totes les llibertats.

Cal apreciar en tot el seu valor el gest francès de trametre'ns un ambaixador de la categoria de M. Erik Labonne, un ambaixador format en la gran escola de la tradició francesa, feta de comprensió, de mesura i de noblesa espiritual.

En el seu discurs de presentació de les cartes credencials, com si per endavant M. Labonne volgués esvair tots els equívocs, definí clarament allò que per a ell és aquesta tradició francesa: el respecte a la persona humana, a la seva lliure meditació i a la seva lliure expressió, la voluntat de justicia social i l'esperança d'una fraternitat veritable entre els pobles.

Vetací la França que el nou ambaixador ha vingut a representar entre nosaltres. Un país que ha realitzat fa temps l'ideal que els catalans, que els millors espanyols, volen veure sortir triomfant dels camps de batalla peninsulars.

Aquest és l'ordre que volem imposar. L'ordre que imposarem quan la República no hagi de defensar Espanya contra l'invasor i únicament hagi de restablir l'imperi de la llei a tot el país, com va dir S. E. el President de la República en el seu discurs de contestació al de M. Labonne. I l'ambaixador francès, que és persona fina, amb els pocs dies que ja porta de residència a Espanya es deu haver adonat perfectament que, amb el territori envaït i tot, els Governs de la República i de Catalunya porten a terme ja el programa que la discreció presidencial assenyalava per a realitzar més tard, el dia en què els espanyols es quedin sols. Allà on les lleis republicanes arriben, l'ordre, l'únic i veritable ordre que és el que es basa en la justícia, és ja un fet.

En el discurs del senyor Azaña hi ha unes altres paraules que tampoc no escaparan a la percepció del representant de França i que caracteritzen magistralment la falla de l'acció jurídica internacional a l'entorn de la nostra guerra. "No s'ha d'entendre —digué el President— que la limitació i l'isolament del conflicte espanyol signifiquen que les depredacions de l'esperit de conquista i les violacions de la Llei internacional quedin circumscrites a Espanya, amb tal que no s'estenguin a altres països, sinó que tampoc a Espanya tals depredacions i violacions no subsisteixin."

Enorme injustícia de la política de no intervenció! Seria ja injusta, des d'un punt de vista humà, si fos estrictament aplicada. Però quan en la realitat s'aplica en un sol sentit, aleshores a la injustícia hom hi afegeix la monstruositat.

Esperem que seran esperits com el de M. Labonne els que aclariran el problema espanyol i el situaran en el seu veritable terreny, relligat a aquesta línia de superació humana, d'afany de civilització, que tantes vegades ha ilustrat França en el curs de la història.

(A la fotografia de Segarra el nou ambaixador de la República Francesa a la sortida del Palau després d'haver presentat les seves cartes credencials al President de la República Espanyola.)

L'únic que els alemanys respecten: LA FORÇA

Londres, 13. — El periòdic «Observer» publica un article de Garvin, advocant novament a favor d'un acord anglo-alemany. En ell estudia l'articulista les condicions d'una «veritable i falsa seguretat». Diu que considera ridícula la idea que Alemanya vulgui tenir les mans lliures per a girar-se contra l'Occident, però admet que la primera condició de seguretat és una Anglaterra forta, puix que, afegeix, «els alemanys és l'únic que respecten. Com més determinats ens vegin, com més vegin en nosaltres una nació que es recolza, en la vida internacional, en un Imperi perfectament unit, més segures i cordials seran les condicions en què podrem viure [illegible]

¿N'HAURA TRET PROFIT, DEL VIATGE?

Berlín, 13. — Procedent de Copenhague ha arribat Flaudin, exprimer ministre francès. Retornarà a París demà al matí.

Belgrad aclama DELBOS

Manifestació, banderes franceses, "La Marsellesa"

Belgrad, 3. — A les nou d'ahir va arribar a la capital de Iugoslàvia el ministre francès d'Afers Estrangers, senyor Ivon Delbos. A l'estació fou rebut pel President del Consell de ministres iugoslau, senyor Stoindinovitch, i altres personalitats polítiques diplomàtiques i militars.

La multitud dispensa al senyor Delbos una acollida entusiasta, que ben aviat prengué caràcters de manifestació política. Uns estudiants que portaven banderetes franceses i cantaven la Marsellesa, romperen el cordó que formava la policia, per la qual cosa aquesta els obligà a dissolar-se i els prengué les banderetes. Es practicaren algunes detencions.

Després de la seva primera entrevista amb el primer ministre iugoslau, el senyor Delbos és traslladà al Palau, on fou rebut pel príncep regent, el qual l'obsequià amb un banquet. A la nit, el senyor Delbos fou un dels convidats del banquet al Cercle d'Oficials de la guàrdia reial. A continuació se celebrà una recepció.

Dimarts, a dos quarts d'una del migdia, el senyor Delbos celebrarà una entrevista amb el ministre de Comerç i Indústria, senyor Sanitch, per tal de signar uns acords comercials i financers.

DELBOS S'INCLINA...

Belgrad, 13. — Delbos ha sortit aquest matí cap a Oplenatz per tal d'inclinar-se davant la tomba del rei Alexandre. A Hladenovatz ha estat entusiàsticament rebut. Delbos ha arribat a Oplenatz on s'ha inclinat davant la tomba del rei Alexandre i del rei Pere.

A la una ha arribat a Avala per a inclinar-se davant la tomba del Soldat Desconegut.

El President Companys presidirà l'acte de restabliment de la Universitat a Barcelona

Aquest matí, el [illegible] senyor Companys ha rebut a la Residència amb llurs secretaris i alt personal del Departament. Per aquest motiu avui no ha rebut visites.

A les sis de la tarda el President ha sortit del despatx oficial i s'ha dirigit a la Universitat per tal de presidir la celebració de l'acte commemoratiu del restabliment de la Universitat a Barcelona.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES

LONDRES NO S'HA ALTERAT PEL GEST DE MUSSOLINI

El cop del balcó és una necessitat imperiosa per a resoldre, momentàniament, els greus problemes interiors del feixisme

Londres, 13. — La declaració feta dissabte per Mussolini a Roma, anunciant la retirada d'Itàlia de la Societat de Nacions, no ha sorprès gens ni mica en els centres polítics i diplomàtics de Londres. Hom esperava aquesta decisió italiana, molt més després del viatge de Lord Halifax a Berlín. Als cercles polítics, on la reserva no és tan necessària, consideren la decisió de Mussolini com una prova de la necessitat italiana, en l'ordre exterior, d'arribar a les resolucions mes extremes. Tot el que ha fet el duce aquests darrers anys, ha esgotat la possibilitat de reacció del poble. Una política de concordia o semblantment una disposició del feixisme a un acord general europeu, significaria un fre a allò que ells anomenen una política de prestigi, el fi de les decisions sensacionals, l'ingrés a la categoria de nació satisfeta.

La intenció del Govern italià d'abandonar la S. de N. havia ja estat prevista i la decisió final de fer-ho no es considera més que com el reconeixement «de jure» d'una situació «de facto», tota vegada que Itàlia no havia pres part a les reunions de Ginebra des del 1936. Als cercles diplomàtics hom no creu que aquest abandonament d'Itàlia sigui degut a cap pressió exterior. No hi ha cap raó per creure que tan Alemanya com el Japó desitgin intervenir en aquest assumpte. Més aviat es creu a Londres que Mussolini, després dels primers contactes de Lord Halifax a Berlín i després de la cortesia de von Neurath en rebre Delbos a l'estació de la capital alemanya, tenint com a pressa a «alinear» la seva conducta amb la de les altres potències. L'eix Roma-Berlín és un eix d'oposició. Es un eix «contra» una política determinada: la de les grans potències democràtiques. Però no és una política «a favor» de quelcom concret i paral·lel perquè les polítiques exteriors de Roma i Berlín difereixen en llur contingut i en les finalitats perseguides. A l'Europa Central i Oriental, la política italiana es troba enfront de la política d'Alemanya. I és evident que quan la política de l'eix serveix els designis de Berlín, els diplomàtics de Roma han de comprovar que no hi guanyen res.

A Londres hi ha una tendència creixent a considerar la retirada italiana com un fet de caràcter interior, com una diversió als greus problemes domèstics que el feixisme té plantejats. Mussolini ha vençut, des del balcó del Palau Venezzia, la Societat de Nacions i el sistema collectiu. Ha proclamat el triomf de l'acer i de les baionetes. Però el feixisme s'ha fet vell, perquè aquestes frases ja no commouen ningú. Encara persisteixen a Itàlia les conseqüències de les sancions que han triomfat molt més en la pau que durant la guerra. L'economia d'Itàlia sofreix les conseqüències terribles d'aquell cop, i ara, Mussolini, ha lliurat un cadàver més a la voracitat de les masses de «camise nere».

En tot cas, hom pot assegurar que la política britànica no canviarà les seves finalitats, el seu rumb, passi el que passi. Més aviat hi ha interès a afirmar en aquests moments, a Londres, que aquesta pressa del senyor Mussolini és un feliç resultat de la calma britànica. Londres vol assolir un acord general europeu. Hom farà concessions, naturalment. Però ningú no pensi que aquestes concessions seran fetes a qui cridi més, sinó a qui tingui raó.

«Trenca amb la S.de N. per a evitar-se dificultats en la realització dels seus designis respecte a Espanya», diu Indalecio Prieto

Interrogat el ministre de Defensa Nacional sobre l'abast de la retirada d'Itàlia de la Societat de Nacions, ha dit el següent:

«Es molt significatiu que l'anunci de la retirada s'hagi fet precisament en la vigília d'una gran ofensiva que es prepara dintre del nostre territori i en la qual hom assigna part principal a les unitats de l'exèrcit italià la mobilització del qual vers els fronts elegits, registrem nosaltres aquests dies. Encara que Mussolini venia embolicallant en un teatral desdeny la Societat de Nacions, trenca ara tota relació amb ella per tal de tenir les mans lliures i evitar-se dificultats, o almenys molèsties en la realització dels seus designis respecte a Espanya, per a prendre-la com a posició militar de futures i més vastes empreses guerreres, dictades pel seu foll afany d'aventures imperialistes. El que no hó vegi així serà perquè l'estupidesa l'ha tornat cec.»

Escassa activitat als fronts

Comunicat d'ahir del Ministeri de Defensa Nacional:

EXERCIT DE TERRA:

Escassa activitat, manifestada per tiroteigs i foc de canó en alguns sectors dels diversos fronts.

ACCIÓ D'ARTILLERIA AL SECTOR DE MEDIANA

Front de l'Est, 12. (De l'enviat especial de Febus). — A la zona centre d'aquest front s'ha descansat poc en el dia d'avui. Tant la infanteria com l'artilleria, particularment aquesta última, s'han mostrat molt actives. Al sector Mediana-Puebla de Alborton el foc ha registrat notable intensitat, així com a Eras i Tosos, on des de fa uns dies ve observant-se molta animació.

Les bateries rebels han efectuat gran nombre de dispars contra les nostres posicions de Mediana, sense assolir els objectius perseguits. Aquest matí una secció de cavalleria mora intentà portar a terme un servei de descoberta, però la nostra artilleria féu fracassar els propòsits dels facciosos, que disparà unes granades i els obligà a fugir.

Alguns aparells facciosos perseguits pels caces republicans han llançat la seva càrrega prop de Letux, sense causar víctimes ni desperfectes. També els avions alemanys i italians han llançat bombes sobre Villar de los Navarros, sense ocasionar desgràcies.

ELS NOSTRES CANONS DESFAN CONCENTRACIONS ENEMIGUES

Front de l'Est, 12. (De l'enviat especial de Febus). — Durant el dia d'avui s'ha observat molt moviment pel camp facciós. Això ha donat motiu al fet que l'artilleria republicana es mostrés activa desbaratant les combinacions de forces que els rebels portaven a terme. Les zones on s'ha acusat major activitat han estat les del sector del Gallego i les de la línia Mediana-Puebla de Alborton-Fuendetodos. En altres sectors s'han produit tiroteigs amb bastanta intensitat. A les zones abans esmentades els canons han ocupat l'atenció de la jornada.

També s'ha mostrat activa l'aviació. Els aparells facciosos s'han internat diverses vegades en territori lleial, però ho han fet sempre a gran alçària i sense poder fixar les nostres posicions, com si temessin la inopinada presència dels «chatos» lleials, o esquivessin la xarxa de foc dels antiaeris. En algunes ocasions els avions rebels han llançat bombes en terreny republicà, però ho han fet sempre fugint i amb tal nerviosisme, que el resultat ha estat sempre nul. Els aparells lleials han recorregut algunes zones faccioses, examinant posicions i recollint importants dades per al comandament.

L'ALARMA DE LA PASSADA NIT

En relació amb el senyal d'alarma donat anit passada, a la Secretaria del comissari general de Policia ens digueren el següent: «Els llocs d'observació de Badalona indicaren la presència d'un aparell procedent de la part Est, el qual al cap de poca estona va desaparèixer.»

ESTUFES ELECTRIQUES
Radio Selecto
Passeig de Gràcia, 6

LA COMPANYIA D'ART DE MARIA T. LEON I RAFAEL ALBERTI VINDRA A BARCELONA

Madrid, 13. — Per bé que encara no s'ha determinat la data, sembla que la primera quinzena de gener es traslladarà a Barcelona la Companyia d'Art que dirigeixen Maria Teresa Leon i Rafae Alberti. Com que aquesta companyia amb pru feines ha desenvolupat a Madrid el seu vast programa, limitarà la seva estada a la capital catalana.

La setmana que ve s'estrenarà l'arranjament «Numancia», fet per Rafael Alberti, i el decorat i altre material de la «Tragedia optimista» s'enviarà a Barcelona, puix que el viatge a aquesta capital es fa per tal que el públic barceloni pugui conèixer aquesta obra russa que tan excellent acollida ha tingut a Madrid, on és retirada del cartell en plè èxit. Hom ha arribat al centenard de representacions per a donar pas a d'altres produccions literàries.

ERA EL "TEIDE"

Nota facilitada pel Ministeri de Defensa Nacional:

«Segons informes enviats pel comandant militar d'Alacant, sembla que l'embarcació l'incendi de la qual vàrem vist la nit del divendres dels d'algunes punts de la costa alacantina era un vaixell de pesca, anomenat «Teide num. 1», de cinquanta-cinc tones, mogut a motor de gasolina, pertanyent a la matrícula de Vilajoiosa, del qual no ha pogut trobar-se rastre.»

ESPLA I MIAJA CONFERENCIEN

Madrid, 13. — Ahir va arribar a Madrid el sots-secretari d'Estat senyor Esplà, el qual acompanyat del delegat de Propaganda, Carreño i Espanya, va visitar el general Miaja amb el qual conferencià.

A París no hi donen importància

París, 3. — El discurs que pronuncià dissabte a Roma, Mussolini, limitant-se a confirmar la noticia ja esperada feia dies de la retirada d'Itàlia de la S. de N., barra el pas a totes les hipòtesis que foren formulades sobre les intencions del cap del Govern italià. Tot i que, evidentment, no es fa illusions i espera altres esdeveniments, l'opinió francesa experimenta aquest matí una sensació d'alleujament i es manifesta molt disposada a qualificar de «moderades» les declaracions del dictador feixista, que acaben, com es complauen a posar de relleu en aquesta capital, amb una reafirmació de fidelitat a la pau.

En les esferes autoritzades hom fa ressaltar el fet que no valia la pena de donar tanta importància a l'anunci de la retirada d'Itàlia de l'organisme ginebri, puix que des del conflicte italo-etiop i l'aplicació de les sancions econòmiques, Itàlia ni tan sols feia acte de presència a Ginebra, motiu pel qual, el gest teatral de la Plaça de Venècia té un abast pràctic molt limitat.

D'altra banda, hom esperava del duce, per tal d'atreure cap el triangle Roma-Berlín-Toquio algunes capitals vacillants, una contrapartida constructiva a l'actitud adoptada ahir per la diplomàcia italiana, actitud purament negativa i que sembla que no ha tingut altra finalitat que posar obstacles al reglament general europeu que cerca actualment la Gran Bretanya. Per això, a París es demanen quins avantatges es poden esperar de la decisió adoptada ahir per Mussolini, com no sigui haver distret —per una nit— l'atenció d'Europa cap a Roma, atenció que estava fixa en el transcurs i el resultat de la visita que està realitzant a l'Europa central el ministre francès d'Afers Estrangers, Ivon Delbos.

I a Nord-Amèrica consideren que no modificarà res

Washington, 13. — A les esferes oficials no volen comentar la sortida d'Itàlia de la Societat de Nacions, puix que, diuen els Estats Units no formen part de l'organisme ginebri; però a les esferes diplomàtiques nord-americanes hom considera que aquesta decisió no modificarà en res la situació actual, puix que Itàlia havia deixat, de sde feia ja temps, de prendre part en els treballs de Ginebra.

AVIONS FACCIOSOS A LA COSTA VALENCIANA

No aconseguiren cap dels seus objectius

València, 13. — L'oficina d'informació de la DECA ens informa que ahir a la tarda, a dos quarts de dues tres trimotors «Junkers» es presentaren sobre Sagunto i llançaren 24 bombes explosives a la zona del port i poblat marítim, dues de les quals no esclataren. Cap de les bombes no caigué als objectius que els pirates cercaven, i no produí danys ni víctimes.

A València es donà la senyal d'alarma perquè els aparells es dirigien a aquesta ciutat i arribaren fins a Masamagrell, però canviaren de rumb i s'internaren al mar en dividir dos caces lleials que sortiren amb tota rapidesa a la recerca dels agressors.

Posteriorment, a les 14'45 altres tres Junkers s'internaren per la part de Burriana i Castelló i llançaren de 15 a 20 bombes al tros de la carretera comprès entre Burriana, Almaçora i Castelló, sense causar tampoc en aquesta incursió víctimes ni desperfectes. Un dels projectils caigué prop d'una casa de repós i després els aparells intentaren volar per damunt de Castelló, però el foc intens nassim de les bateries antiaeries els obligà a elevar-se a més de 3.000 metres i fugir precipitadament amb direcció Est.

Sagunto, 13. — A les 13'30 d'ahir sonaren les sirenes d'alarma i aparegueren instants després tres trimotors junts que venien de la mar. El foc eficaç de les nostres peces els obligà remuntar-se prop de 3.000 metres i els obliga que llancessin la carrera sense precisió. Totes les bombes que llançaren caigueren entre els horts de tarongera, sense que ocasionessin danys ni víctimes. Alguns dels projectils eren incendiaris i dos dels explosius no esclataren. Feien un pes de 80 quilograms. Els aparells, després de traçar un semicercle fugiren mar endins en volure que els nostres caces els perseguien. A les 2'15 de la tarda cessà el senyal d'alarma.

AHIR FOU ENTERRAT JOAN ROVIRA I MARQUES

Ahir, a les onze, va tenir lloc l'acte de donar sepultura al cadàver del president del Comitè Nacional de la Federació Espanyola de la Indústria Fabril Tèxtil i Anexes de la U. G. T. i de la Federació Regional Catalana de Cooperatives, company Joan Rovira i Marquès. Era, també, membre del Consell Superior de la Cooperació de la Generalitat de Catalunya.

A l'enterrament, que fou molt concorregut, assistiren: el conseller d'Economia del Govern de la Generalitat, Joan Comorera; Farre, que representava el sots-secretari del Departament i el director general de Proveiments; Jutrasa, en nom del conseller d'Agricultura; Soler i Brumos, Consell Superior de la Cooperació; Federació de Cooperatives de Catalunya; Secretariat de Catalunya de la U. G. T., altres representacions i gran nombre d'amics i companys del traspassat.

Al carrer de Mallorca, xamfrà al de Rogent, s'acomiadà el dol, seguint fins al Cementiri del Sud-Oest, on rebé sepultura el cadàver.

ESPORTS

LA COMPETICIO FUTBOLISTICA DE LA FEDERACIO

RESULTATS D'AHIR

Categoria A

Europa-Espanyol	4-1
Barcelona-Girona	1-1
Júpiter-Granollers	6-0
Sabadell-Badalona	2-3

Categoria B

Avenç-Vic	4-0
Horta-Martinenc	0-5
Terrassa-Sants	0-3
Manresa-Gràcia	3-1

CLASSIFICACIONS

Categoria A

Júpiter, 14 punts; Barcelona 11; Badalona 10; Europa, 10; Espanyol, 9; Girona 8; Granollers 4, i Sabadell 4.

Resten sense adjudicar els punts del partit Europa-Badalona.

Categoria B

Sants, 18 punts, Manresa 14; Martinenc, 12, Terrassa 7; Horta 6, Gràcia, 6; Avenç [illegible]

FRONTO NOVETATS
Demà, tarda, a les quatre
A CISTELLA
ARRATIBEL-LIZARRIBAR
contra
BILBAU-ISASOLA
Nit, a un quart d'onze
A PALA
NARRU II-JAUREGUI
contra
ROBERTO-IZAGUIRRE I
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI
Avui, nit, a les deu
ALEGRIA-VASQUITA
contra
LUMI-TONI
Demà, tarda, a les quatre
TRINI-LOLILLA
contra
CARMENCHU-EMILI
Detalls per cartells.

EN ARTICLES DE NOVETAT ELS PREUS QUE OFEREIX
EL BARATO
(EMPRESA OBRERA)
ATRAU UNA EXTRAORDINARIA CONCURRENCIA DE COMPRADORES

VEGEU
AQUESTS ARTICLES QUE SON DE GRAN QUALITAT

Llanes cheviot, gustos seriosos, per a vestits	3'75
Llanes granoses de moda, per a vestir, a	7'75
Llaneria blau mari o negra, per a vestits	6'50
Escoceses moda, tot llana superior	8'75
«Pata Gallo», novetat, per a jaquetes	9'—
Pireneus llana colors, per a Quimonos	14'—
Panyos superiors, 130 cms., per a abric	3'-
Panyos quadres, 130 cms., per a caçadores	22'—
Riques panes per a vestits, gran colorit	15'—

Grans existències de confeccions DEL MES RECENT ESTIL A PREUS ECONOMICS

BROU EN CUBETS
CALDOLLA
Es el millor, el més ric en vitamines i extractes de carns nacionals. Es el més energètic per la seva riquesa de proteines, i és recomanat per restablir l'equilibri de les funcions digestives. Es considera que el cubet de brou «CALDOLLA» és un producte dietètic de primer ordre i el més indicat factor de l'assimilació:

UN CERTIFICAT QUE HO CONFIRMA:

Dr. A. Casals i Baltà
Doctor Dou, 10, pral. 1ª Telèfon 21779
BARCELONA
Consulta: 3 a 5

Faig constar:
que vist l'analisi nº 2.379 practicat pel Laboratori Municipal de Barcelona referent al Producte Caldolla, hem pot constatar que els dits brous no contenen cap substancia nociva i poden ser recomanats a malalts i convalescents.
Casals
c. 1748

26 de Desembre de 1937

Fàbrica i despatx: Paradís, 4 - BARCELONA
Telèfs: Secció Vendes, 20107-Gerencia: 19027-Manipulat: 20292-Empacat, 70364

"LA PANDILLA" periòdic infantil que es reparteix gratuitament als infants: conté Historia, anecdotes, endevinalles. Grans concursos amb premis en metàllic de 100, 50 i 25 pessetes

INFANTS: Demaneu al vostre adroguer un exemplar de «LA PANDILLA». editat per «PRODUCTES CALDOLLA»

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

EMOCIÓ ALS ESTATS UNITS

En aigües de Nanquin són enfonsats uns vaixells nord-americans

De Xang-Hai diuen que els nipons donaren ordres de disparar contra tots els vaixells que es trobessin a Nanquin, sense distinció de nacionalitats

EDICIONS ESPECIALS, A MITJA NIT

Washington, 13. — Johnson, ambaixador dels Estats Units a Xina, ha telegrafiat al Departament d'Estat que havia rebut d'Atcheson, secretari de l'Ambaixada, la noticia del bombardeig del «Panay» i els tres petrolers que l'acompanyaven. Un canoner americà que es troba a l'Ouhuo es dirigeix al lloc de l'incident, on els refugiats americans pujaren a bord d'un canoner britànic. En direcció avall de Nanquin el riu està bloquejat, la qual cosa impedeix el moviment de vaixells cap a Xang-Hai. Un comunicat de Johnson ha estat rebut algunes hores despres del cable, indicant que el «Panay» pujava el riu per a evitar ésser bombardejat.

Cordell Hull ha anunciat que espera tenir dema dades sobre aquest incident, pero refusà comentar-lo. Les edicions especials dels periòdics, distribuides a mitja nit, portaren la noticia a coneixement del públic americà. L'incident ha causat profunda emoció als cercles oficiosos, que consideren la presència d'un canoner americà pels voltants de Nanquin com a indispensable a la seguretat dels súbdits nord-americans que es troben allí. En aquests cercles es declara que la retirada de la canonera hauria estat impossible, puix que els xinesos, des del començament de les hostilitats, posaren una barrera al riu que impedeix als vaixells baixar fins a Xang-Hai.

Algunes personalitats politiques, com Fish, representant republicà de Nova York, demanaran la retirada immediata de totes les unitats americanes de la regió per tal d'evitar nous incidents. No obstant, la majoria de diputats i senadors, interrogats sobre el particular, consideren que la consequència més immediata de l'incident és una actitud ferma i enèrgica dels Estats Units envers el Japó.

CINC VAIXELLS PETROLERS A FONS

Washington, 13 — Dels 54 supervivents del «Panay», quinze estan ferits, entre aquests un italià. Cinc vaixells de la Standard Oil anaren a fons. En el moment del bombardeig del «Panay» hi havia a bord, a més de quatre diplomàtics americans, cinc ciutadans també americans, un ciutadà britànic i tres ciutadans italians.

CESSACIO D'OPERACIONS MILITARS

Washington, 13. — El cònsol americà a Xang-Hai ha informat al Departament d'Estat que havia aconseguit la suspensió de les operacions militars entorn de Hushien, on es troben els americans que pogueren salvar-se del bombardeig del «Panay». Un mariner americà resultà mort i un capità i un oficial segon, ferits.

PROTESTES

Toquio, 13. — Sir Robert Craigie, ambaixador britànic, ha visitat Hirota, ministre d'Afers estrangers. La finalitat de la gestió era probablement protestar contra el bombardeig dels vaixells britànics prop d'Uhou.

LA PREMSA SILENCIA L'INCIDENT

Toquio, 13. — Grew, ambaixador dels Estats Units, ha visitat Hirota. Hom creu que la seva gestió es relaciona amb els incidents del dissabte en què fou enfonsat el vaixell «Panay» i alguns petrolers que l'acompanyaven. La premsa japonesa, sens dubte obeint ordres del Govern, no publica la noticia de l'incident.

EXCUSES

Toquio, 13. — Hom creu saber que Irota ha visitat aquest matí l'ambaixador americà Grew i els agregats militar i naval per tal de presentar-los excuses per l'incident del «Panay». Grew ha demanat a Hirota que es prenguessin les precaucions necessàries per tal d'evitar danys als vaixells neutrals o que portin refugiats.

PERO DONAREN ORDRE DE DISPARAR

Xang-Hai, 13. — Es confirma que les autoritats japoneses donaren ordre de disparar contra tots els vaixells que romanguessin a Nanquin sense distinció de nacionalitats.

LA STANDARD OIL HAVIA ADVERTIT LES AUTORITATS JAPONESES

Londres, 13. — Es sap que la Standard Oil havia advertit les autoritats militars japoneses des del divendres, per mediació del cònsol dels Estats Units a Xang Hai, de la presència de disset vaixells petrolers prop de Wousu i les havia demanat que prenguessin disposicions per a la seva seguretat.

EL JAPO ORDENA

Londres, 13. — L'Almiralitat ha rebut del canoner britànic «Pee» un missatge confirmant que el comandant japonès de Wuhoo ha ordenat als vaixells que es troben al Yangtsé que romanin ancorats, puix que en cas contrari seran bombardejats.

ELS JAPONESOS NI FAN CAS D'ANGLATERRA

Toquio, 13. — Als cercles nipons ben informats s'ha declarat aquesta tarda a un redactor de l'agència Havas que el ministre japonès d'Afors Estrangers ha presentat les seves excuses als Estats Units, però no a Anglaterra, pels incidents registrats ahir, allegant que el canoner nord-americà enfonsat pertanyia als Estats Units, i que en canvi, els canoners anglesos solament resultaren amb lleugeres avaries produïdes per cascots de bomba. A més, s'allega que des del vaixell britànic es féu foc contra els avions japonesos.

La premsa silencia totalment la qüestió de l'incident amb el vaixell de guerra britànic.

S'HAN SALVAT 50 PASSATGERS DEL «PANAY»

Xang-Hai, 13. — Comuniquen de Hankeu que el «Panay» fou bombardejat pels avions japonesos davant la costa de Hohsiten, a 40 quilòmetres de Nanquin. Segons informes procedents de Nanquin i dirigits al cònsol general nord-americà a Hankeu, el nombre de passatgers del «Panay» era de 75. D'aquests, 50 s'han salvat.

L'INCIDENT DEL "PANAY" ES UN ASSUMPTE MOLT PENOS,

Xang-Hai, 13. — Un comunicat del comandant naval japonès a Xang-Hai declara que l'incident del «Panay» constitueix un assumpte molt penós que les autoritats japoneses lamenten molt sinceriament. El comunicat afegeix que l'Almiralitat ha pres mesures per tal que el vice-almirall Miyoshi Hasekawa, comandant en aigües xineses, assumeixi la plena responsabilitat de l'incident.

El comunicat declara amb referència a les circumstàncies de l'incident:

«La marina japonesa havia estat informada que tropes xineses que es retiraven de Nanquin havien pujat a bord d'alguns vaixells. Una esquadreta d'avions fou encarregada de perseguir i bombardejar els navilis. Els avions prengueren tres vaixells de la Standard Oil per vaixells xinesos i els bombardejaren. Durant aquesta operació succeí un fet lamentable: una canonera americana fou enfonsada.»

NANQUIN JA ÉS JAPONÈS

Nanquin, 13. — La capital ha quedat totalment ocupada en vesprejar (hora local).

* * *

Toquio, 13. — Comuniquen de Txang-Hai a l'agència Domei que el Gran Quarter General nipó ha publicat, a les quatre de la tarda, una nota oficial donant compte que les tropes japoneses havien ocupat a aquella hora totes les posicions fortificades de Nanquin.

El comunicat afegeix que les tropes nipones continuen la «neteja» d'aquestes noves posicions, reduint els últims nuclis de resistència xinesos.

A les tres de la tarda d'avui, la columna japonesa Ono ha pres per assalt la porta de Shunshanshen, a l'est de la capital, amb la qual cosa han romput definitivament la resistència xinesa.

* * *

Toquio, 13. — L'artilleria i l'aviació nipones han cessat el bombardeig sobre Nanquin, amb el fi de no aconseguir les pròpies tropes nipones, que es troben ja a l'interior de la ciutat, les quals, a la part septentrional de la ciutat, procedeixen a «netejar» els últims reductes xinesos.

Aquest matí, a la ciutat de Reus

Sbert i Andreu han presidit l'enterrament del diputat Joan Sentís

Ampliant la informació que donem a primera pàgina, afegirem uns quants detalls més de la grandiosa manifestació de dol que ha constituït a Reus l'enterrament del que fou el nostre amic Joan Sentís.

El dol ha estat presidit pel conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert, en representació del Govern de Catalunya; el president de l'Audiència, senyor Andreu; el diputat d'Esquerra Republicana senyor Ferrer, en representació de la minoria parlamentària d'aquest partit; el comissari de la Generalitat a les comarques tarragonines, senyor Fort; el diputat senyor Loperena; l'Ajuntament de Reus, amb el seu alcalde, senyor Ortega, al seu davant.

En el seguici hi figuraven nodridíssimes representacions d'Esquerra Republicana de Reus i del Front Republicà de la mateixa ciutat. De tots els pobles de les comarques aquelles hi han acudit comissions a aquest acte de dol per la pèrdua d'un dels més nobles defensors de la democràcia catalanista.

Alemanya no reingressarà a la S. de N.

"Almenys en la seva forma actual", diuen a Berlin

Londres, 13. — Als cercles diplomàtics anglesos no es concedeix importància decisiva al comunicat publicat ahir a Berlín, el qual dona a entendre que Alemanya no reingressarà mai a la S. de N. Es creu que aquest comunicat no ha d'ésser interpretat com a reflex exacte del criteri dels dirigents del Reich. Els elements diplomàtics pensen que la intenció actual del Reich és no reingressar a la S. de N. «en la seva forma actual», i fins ara no existeix cap raó que autoritzi a pensar que l'actitud de Hitler pugui ésser modificada.

Es recorda sobre aquest particular que quan les entrevistes amb Lord Halifax, Hitler donà a entendre que el seu Govern no podia concedir una participació amb Ginebra mentre l'organisme internacional conservés el seu caràcter i les seves atribucions actuals.

Existeix, doncs, una neta diferència entre aquesta indicació i la continguda en el comunicat publicat ahir a Berlín.

Als cercles diplomàtics autoritzats d'aquesta capital s'afirma que no existeix cap raó per a creure que aquest comunicat vingui a introduir modificacions de cap mena en les declaracions que Hitler féu a Lord Halifax.

ITALIA I ALEMANYA CERCARAN OR A ETIOPIA

Roma, 13. — El duc d'Aosta s'embarcarà el dimecres a bord del creuer «Zara» per tal de dirigir-se a Addis Abeba. Comença una nova fase per a l'explotació de les riqueses de l'Africa Oriental. El nou virrei arribarà el dia 21 de desembre a Massauah, acompanyat de tècnics.

El duc d'Aosta s'installarà definitivament el dia 24 de desembre i després de Nadal visitarà les diverses regions de l'Imperi per tal de comprovar l'estat dels treballs en curs i les possibilitats de realització del programa d'obres publiques. Tot el personal dirigent de l'Imperi italià ha estat modificat. Com se sap Cerulli ha estat nomenat sots-governador general, i els governadors de Somalia i Eritrea han estat igualment substituïts. La consigna de la nova gestió es «economies i autarquia». En el successiu seran construïdes les carreteres estratègiques necessàries al país, però s'evitarà de comprometre en elles capitals massa importants. S'orientaran els treballs per a la recerca de l'or. Italia col·laborarà amb el Reich en aquesta obra, i des de fa sis mesos equips de tècnics recorren les regions d'Harrar en viatge d'inspecció.

Casanoves, Aguirre i Bosc Gimpera

Visiten el President de la República

S. E. el President de la República ha rebut avui les visites del president del Parlament Català, senyor Casanoves; del president del Govern basc, senyor Aguirre; del conseller de Justicia de la Generalitat, senyor Bosc Gimpera; de l'ex-ministre senyor Joan Moles; del president del Tribunal Suprem senyor Marià Gómez i de l'escriptor senyor Diez Canedo.

Mira Holzbajova dansà ahir al Palau

Ahir, diumenge, a les quatre de la tarda, es va celebrar una festa d'art a profit d'«Ajut Infantil de Reraguarda».

Aquest festival va servir per a la presentació de Mira Holzbajova, dansarina antifeixista txecoslovaca, art i sensibilitat en totes les seves maneres, que expressa, líricament, dolor, patetisme, amor, tragèdia i humor sa que mata rient... El públic que empleanava el Palau de la Música Catalana sortí encisat d'aquesta genial intèrpret de la dansa.

Amb Mira Holzbajova actuà la notable tiple Concepció Callao, acompanyada al piano per la pianista de Ràdio Associació, Enriqueta Garreta.

Tambe hi va prendre part Manuel Gòmez, rapsoda, el qual fou molt aplaudit.

La Cobla Barcelona interpretà algunes sardanes, i ho animà tot Antoni Palacios, el qual va complir la seva missió amb justesa.

Va assistir a la festa el ministre d'Instrucció Pública, senyor Jesús Hernàndez, el director general de Radiodifusió de Catalunya, Josep Fontbernat. Palacios va excusar la manca d'assistència de l'honorable President Lluís Companys, el qual en aquells moments assistia a l'enterrament d'Angel Pestaña.

E.R.C.

Federació de Barcelona-Circumscripció

Convocatòria del Ple Reglamentari de la Federació

Per tal de celebrar el Ple reglamentari de la Federació, són convocats els delegats comarcals de tots els centres d'esquerra de la circumscripció a la reunió que es celebrarà a Barcelona el diumenge, dia 19 de desembre, al local del Secretariat General (plaça Macià, 8, i Tres Llits, 3), a les onze del matí amb el seguent ordre del dia:

1.—Presentació de credencials.
2.—Memoria del Secretariat.
3.—Discussió de la gestió del Consell de la Federació.
4.—Posició de la Federació en les qüestions a debatre en el proper ple del Partit.
5.—Afers generals.
6.—Proposicions.

El consell de la Federació ha acordat de convocar els delegats comarcals de cada Centre per tal de donar més amplitud a les representacions.

Les proposicions hauran d'esser trameses directament a la secretaria general de la Federació (plaça Macià, 8, i Tres Llits, 3), on seran admeses fins el dia 16 de desembre.

Barcelona, 7 de desembre del 1937. — El secretari general.

El Pare Sant diu que es veu a Espanya l'esperança d'uns temps millors

DEU CONFIAR EN ELS MOROS I EN ELS NAZIS ASSASSINS DE FIDELS

Ciutat del Vaticà, 13. — En l'Allocució pronunciada pel Papa després de la designació de nous cardenals, ha declarat, referint-se a l'actualitat internacional:

—Si fixem la vista a l'Extrem Orient veiem els perills i danys que sofriren els neralds de la paraula evangèlica i els perills, greus encara, que persisteixen per a l'esdevenidor a causa dels desastres que, com és natural, acompanyen els conflictes bèl·lics. Si mirem Europa, veiem així matelx les coses impies i bàrbares que es cometen a Russia, les quals es preparen, no sense perill per a la vida cristiana, a Alemanya, mentre que el poble de l'Espanya catòlica, que ens és tan volgut, es veu encara agitat per tristes i angoixoses vicissituds, encara que hi ha l'esperança de temps millors.

7 CANONADES SENSE CONSEQUENCIES

València, 13. — La secció d'informació de la DECA ha facilitat la nota següent:

«A les 23'38 del dissabte es sentiren uns set trets de canó llançats per un vaixell de guerra faccióa. Un dels projectils va caure sense esclatar en una casa, i restà damunt d'un llit sense produir altra cosa que l'esglai consegüent.

Els senyals d'alarma funcionaren normalment. L'alarma va acabar a les 0'28 del diumenge després d'haver desaparegut el vaixell pirata rumb a l'Est.»

MES DENUNCIES CONTRA ELS TINTORERS COL.LECTIVITZATS

Les denuncies contra les industries Col·lectivitzades de Tintoreria, augmenten cada dia.

A la darrera guàrdia se n'han presentat moltes i un dels denunciants ha posat a coneixement del Jutjat que malgrat fer més de vuit mesos que va portar al seu gabany i vestit d'hivern a rentar no li han tornat les peces.

L'artilleria republicana ha disparat sobre Osca

Front de l'Est. (De l'enviat de Febus.) — Al sector d'Osca, la infanteria lleial ha sostingut intens foc amb les tropes rebels, particularment per La Torrassa, Vicièn i al camí que dóna accés al castell del Lizano, on els tiroteigs han arribat a adquirir molta intensitat.

L'aviació enemiga ha realitzat alguns vols de reconeixement sobre les posicions llindants amb Osca, però les metralladores antiaèries els han obligat, primerament, a elevar-se considerablement, i després, en vista que des de gran altura no podien portar a terme cap treball útil, han desaparegut.

Els aparells republicans han reconegut la ciutat d'Osca i les posicions enemigues de la dita ciutat. Els antiaeris han obert intens foc contra aquests aparells, sense que aconseguissin impedir la seva labor ni causar cap baixa. L'artilleria lleial ha disparat sobre les casernes d'Osca i altres edificis militars, on ha causat destroces.

DIVERSOS

Al Tribunal Popular número 1 s'ha celebrat aquest matí la vista de la causa contra Daniel Vàzquez, acusat d'un delicte de temptativa d'estafa.

També s'ha vist la causa per tinença ilícita d'arma de foc contra Josep Herrero Gòmez i Adrià Della. S'absolt al primer i s'ha condemnat a dos mesos i un dia als dos darrers.

*

A l'Avinguda de Gaudí, un automòbil que ha fugit, ha atropellat Paula Duran Valls, de 60 anys, i li ha causat greus ferides, de resultes de les quals ha mort poca estona després.

*

En una camps de Sant Martí, s'ha detingut a diversos minyons els quals havien robat fruites i verdures.

*

...ubo.

El Grup "Oasi" subvencionat per la Generalitat

El treball abnegat, la tasca lloable de difusió de la poesia catalana entre el nostre poble que realitza el Grup Literari «Oasi», acaba d'esser reconeguda pel mes alt organisme de Catalunya. La Generalitat ha subvencionat el Grup.

Aquest ajut oficial demostra una vegada mes l'atenció que els nostres governants presten a les coses de l'esperit quan son fetes amb dignitat, i afirmen novament la delicada sensibilitat de l'honorable conseller de Cultura, senyor Carles Pi i Sunyer, en signar l'ordre de subvenció.

LA REVENEDORA

— Baix de Sant Pere, 17-Tel. 25.154 —

Es complau a anunciar a la seva respectable clientela i amistats que, havent d'ajornar per causes estranyes a la seva voluntat la inauguració dels seus nous magatzems, situats al carrer

SEPULVEDA, 166

continua interinament les seves grans liquidacions de tota mena de gèneres a preus de veritable oportunitat. AVIS: Prèviament anunciarem l'obertura

UNA ENTREVISTA CASANOVES-AZAÑA

Ahir a la tarda, va visitar al President de la República a la seva residència particular, el President del Parlament de Catalunya, i van celebrar una llarga conferència.

VISITES AL PRESIDENT DEL PARLAMENT CATALA

El senyor Torres i Campañà, ha visitat aquest matí el President del Parlament Català, senyor Casanoves. També l'han visitat els senyors Largo Caballero, Lluís i Pasqual Tomàs, els quals han retornat de París.

EL CONSELLER PI I SUNYER HA CONFERENCIAT EXTENSAMENT AMB EL SR. MARTINEZ BARRIO

El conseller de la Generalitat Carles Pi i Suñer, ha visitat aquest matí el president del Parlament de la República, senyor Martínez Barrios i encara que en sortir ha dit que es tractava d'una visita protocolària, el cert és que la entrevista ha durat una hora.

LES DIRECCIONS GENERALS DE PRESONS I DE REGISTRES ES TRASLLADARAN AVIAT A BARCELONA

El nou ministre de Justicia, senyor Ansó, ha rebut aquest migdia els informadors i els ha dit que havia donat ordres oportunes per tal que com més aviat millor es traslladin a Barcelona, les Direccions Generals de Presons i de Registres.

J.E.R.E.C.

CASAL D'ESQUERRA ESTAT CATALA D'HOSTAFRANCS

(Consell de Cent, 33-35)

Són convocats els socis d'aquest Casal i en especial els inscrits a les JERECC a l'assemblea general de Joventuts del districte, que tindrà lloc demà dimarts a les deu de la nit.

CONFERENCIA AIGUADER-GINER DE LOS RIOS

Ahir celebrà una extensa conferència amb el senyor Giner de los Rios, el ministre de Treball senyor Aiguader.

Aquest matí el senyor Aiguader ha rebut la visita del diputat per Lleida senyor Banyeres.

EL TRASLLAT DELS ORGANISMES DE JUSTICIA

El ministre de Justicia senyor Ansó ha rebut aquest matí els periodistes i ha manifestat que havia donat les oportunes ordres perque amb la major rapidesa es procedeixi al trasllat a Barcelona de la Direcció General de Presons i de la Direcció General dels Registres.

NOU MINISTRE DE L'INTERIOR NIPO

Toquio, 13. — En substitució del senyor Baba, que ha presentat la dimissió, ha estat nomenat ministre de l'Interior l'almirall Suetsugu.

HAN OPERAT EL SOLDA DEL MARROC

Rabat, 13. — Aquest matí ha estat operat el Soldà del Marroc. La intervenció quirúrgica s'ha efectuat en perfectes condicions. El pronòstic sembla molt favorable.

ULTIMA HORA no publica altres articles de col·laboració que els que expressament demana

Acte commemoratiu del primer centenari de la restauració de la Universitat de Barcelona

El 1714, quan les tropes de Felip V atacaven Barcelona per tal de reduir Catalunya aixecada en defensa de les seves llibertats, els universitaris catalans compliren llur deure i estigueren al costat del poble.

Vençuda la heroica resistència dels catalans, Felip V6 volgue venjar-se dels universitaris i decretà la supresió de la Universitat de Barcelona que fou traslladada a Cervera.

Però immediatament comença la lluita encaminada a reconquistar la Universitat de Barcelona. La lluita tingué moltes alternatives i foren multiples les vicissituds sofertes. Finalment, l'any 1837 fou aconseguida la restauració de la Universitat de Barcelona.

Es per a commemorar el primer centenari d'aquest fet transcendental per la història de la nostra cultura que avui, dilluns, a les sis de la tarda, se celebrarà una recepció a la Universitat autònoma de Barcelona.

En el transcurs d'aquest acte, que promet esser brillantissim, serà inaugurada la nova sala de lectura de la Biblioteca Universitària i també seran inaugurats els locals dels nous Seminaris.

A l'acte organitzat per a commemorar el centenari de la restauració de la Universitat, han estat invitades les autoritats politiques i acadèmiques.

© Archivos Estatales, cultura.gob.es

ULTIMA HORA
INFORMACIO · CRITICA · REPORTATGE
REPORTATGES · INFORMACIONS · ARTICLES...

RECORDS I EMOCIO D'UN DIA 13 DE DESEMBRE

ANGEL PESTAÑA

La despulla d'Angel Pestaña, per la culçada central de les Rambles... (P. F.)

Barcelona acompanyà ahir les despulles mortals del líder obrerista

D'esquerra a dreta: el ministre del Treball, doctor Aiguader; el d'Obres Públiques, Giner de los Ríos; l'alcalde de Barcelona, Hilari Salvador; el President de Catalunya, Lluís Companys; el de les Corts de la República, Martínez Barrio; el ministre de la Defensa Nacional, Indalecio Prieto; el president del Parlamen de Catalunya, Joan Casanoves, i el ministre de la Governació, Julián Sugazagoitia, a la presidència del dol (Segarra)

L'ENTERRAMENT

Molt abans de l'hora fixada per a l'enterrament del malaurat Angel Pestaña començaren a arribar a la rambla dels Estudis nombroses representacions dels sectors antifeixistes per tal de retre el darrer tribut al consegüent lluitador líder del Partit Sindicalista. Poc abans de les tres de la tarda, arribaren també les autoritats de Catalunya i de la República, així com l'alcalde de Barcelona i regidors.

A les tres en punt es formà el següici, el qual es dirigí ramla amunt, fins a la plaça de Catalunya, on descendí per la mateixa rambla Drassanes, on s'acomiadà el dol.

LES PRESIDENCIES OFICIALS

Obriren la marxa motoristes del cos d'Aviació i la Guàrdia Urbana. Seguien els cotxes de les corones, Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del mestre Lamote de Grignon. Després venia el cotxe mortuori escortat amb forces de l'Aviació i els amics del finat.

La presidència oficial la formaven el president de Catalunya, senyor Lluís Companys; el president del Parlament de la República, senyor Martínez Barrio; el ministre de Defensa Nacional, senyor Prieto; el president del Parlament de Catalunya senyor Casanoves; l'alcalde de Barcelona, senyor Hilari Salvador, i els ministres senyors Giner de los Ríos, Zugazagoitia i Aiguader.

La presidència familiar la formaven els fills del finat, Eliseu, Assutzena, Encarnació i Josepa.

A continuació anaven el comandant Medrano i el coronel Mena; Robuster i Sabater, secretari general del Comitè Nacional del partit.

Les altres presidències eren formades pel director general de Treball, senyor Josep Moix, en representació del Secretariat de la U. G. T.; sots-secretari de la Presidència Martí Rouret, vice-president del Parlament doctor Serra i Hunter; sots-secretari de Cultura Ramon Frontera, en representació del conseller senyor Pi i Sunyer; Joan Montilla, tinent d'alcalde del districte VI; Felip Barjau, del Consell d'Economia; alcalde de Madrid, senyor Henche, director general de Seguretat de Juan; sots-comissari d'Exèrcit Crescencià Bilbao, i Alvarez del Vayo.

EL SEGUICI

Al següici hi veiérem destacades personalitats polítiques i dirigents dels partits i organitzacions antifeixistes, entre les quals recordem les següents:

Sots-secretari de Justícia, en representació del ministre del ram, senyor Ausió; els regidors V. Pérez, en representació de la C. N. T.; Pumarola, Oliva Cabrujà i Escandell, Martín Civera, director del diari «Mañana» i del Comitè Nacional del Partit Sindicalista; Martí Barrera, president de la Comissió de Responsabilitats; el diputat doctor Trabal; Cornudella, secretari general d'Estat Català.

Entre els dirigents del Partit Sindicalista de Barcelona, Madrid i València recordem els següents: Nativitat Adélia Antoni Perses, Antonin Castillejos, Edmond Acebal, Angel Alvarez, Alfred Barragan, Olias, Villarroel Sánchez Requena, Sampedro i Aparicio, Ferrer, Lliso, Fenollar, Cortes, Agnès Ros, Jimenez i Alba, Ballester i Lera.

Federació Local de les Joventuts Llibertàries; ex-comissari general d'Ordre Públic; capità Salva, i U. C. T. de Manresa.

Seguien després representacions de sindicats i partits polítics.

Una gran multitud presencià al llarg de l'itinerari del següici amb un profund respecte, i saludà el cadàver i les autoritats amb el puny cellaire.

Com hem dit, el següici descendí rambla avall fins a les Drassanes, on s'acomiadà el dol.

Una companyia del cos d'Aviació cobrí el següici i desfilà davant el cadàver, retent-li els honors.

LES CORONES

Foren innombrables les corones rebudes. Entre elles recordem les següents: President de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys; Indalecio Prieto, ministre de Defensa Nacional; alcalde de Barcelona; Ministeri de Justícia; Joan Casanoves; director general de Seguretat; Martí Barrera; el comissari de l'exèrcit de l'Est; el comissariat de l'exèrcit de Terra; Comitè Nacional de la C. N. T.; Comitè Regional de la C. N. T.; Comitè Regional de la F. A. I. i moltes altres.

AL CEMENTIRI

Prop de dos quarts de cinc de la tarda arribà al Cementiri Nou el cotxe mortuori que conduïa les despulles d'Angel Pestaña. L'acompanyaven els familiars i els amics íntims del finat i membres destacats del Partit.

Davant la tomba que havia de guardar les despulles d'Angel Pestaña, Sánchez Requena, amo la veu tremolosa, pronuncià els següents mots:

«No sé si hi haurà algú amb la serenitat necessària per a pronunciar unes paraules en aquests moments tan dolorosos per la família sindicalista. Jo que he estat un íntim amic d'ell, que sempre l'he acompanyat, tant en els moments dolorosos com en els de les hores bones, només puc dir que avui es un dia de dol per a tots els treballadors i especialment pels militants del Partit Sindicalista. Hem perdut l'home que sempre ha estat ocupant el seu lloc de responsabilitat.

Que rebi repòs en terra d'Espanya, en la terra per a ell més volguda, que és Catalunya. Reposarà al costat d'altres herois de la causa de la llibertat.»

Finalment agraí la presència a l'enterrament a les autoritats de Catalunya i de la República i al públic que ha volgut retre el darrer homenatge a aquest gran lluitador.

Després pronunciaren breus paraules un element de la C. N. T. i un altre del Partit Sindicalista.

Reposi en pau l'abnegat i conseqüent batallador, i rebin els seus familiars l'expressió del nostre més sincer condol.

DEMA ES REUNIRA LA DIPUTACIO PERMANENT DE LES CORTS

Demà es reunirà de primeraconvocatòria, la Diputació Permanent del Parlament de la República.

ES REGULA L'ÚS DE LES SIRENES

El conseller de Governació i Assistència Social ha dictat l'Ordre següent:

«L'abús de les sirenes en la circulació interior de les ciutats dóna lloc a alarmes injustificades i posa en perill l'eficàcia del seu ús quan aquest sigui necessari. Cal, doncs, limitar aquest ús a les ambulàncies sanitàries i als serveis que per la seva urgència i caràcter excepcional ho justifiquin.

Atès que aquesta ordenació està compresa en el règim local i és de competència d'aquest Departament dictar les disposicions generals que han de regir, en aquesta matèria, en territori català,

HE RESOLT:

Primer. — Resta prohibit l'ús de sirenes a tots els vehicles que circulin per l'interior de les poblacions i el radi d'un quilòmetre fora dels seus límits i a les persones jurídiques o naturals, fàbriques o establiments de tota mena, a excepció de les ambulàncies sanitàries.

Sempre que l'advertiment d'alarma sigui després de la posta de sol, i mentre duri la prevenció, restaran exclosos d'aquestes normes els vehicles al servei de les Autoritats i les seves escortes.

Segon. — Els alcaldes, per mitjà de la policia urbana, tindran cura del compliment d'aquesta disposició al respectiu terme municipal i aplicaran als infractors les màximes sancions previstes per l'article 77 de la Llei Municipal de Catalunya.

Tercer. — En cas de reincidència, o quan els infractors siguin funcionaris o agents de l'autoritat governativa, els alcaldes ho comunicaran al conseller de Governació i Assistència Social de la Generalitat o als comissaris delegats, per tal que puguin ésser aplicades les sancions previstes en l'article 47 de la Llei del 28 de juny de 1933, sense perjudici de les administratives que s'escaiguin.

— Barcelona, 10 de desembre del 1937. — El conseller de Governació i Assistència Social.»

Les noves alegries d'Eulàlia, modisteta barcelonina

13 de desembre. Fa dos anys, Eulàlia, la nostra veineta, quan tocaven les onze del matí, sortia de casa. Amb quatre gambades baixava els setanta-dos graons que separen el seu quart pis del carrer.

A baix, l'esperaven ja un grup d'amigues, de companyes del taller. Modistes totes elles, com Eulàlia. Modistes que èn aquest dia 13 de desembre, en què celebraven la seva festa, enganyaven per un dia al botavant les punxades de l'agulla, el turment de les tisores i els renys de la «senyoreta», i en plena llibertat escampaven pels carrers barcelonins l'olor de joventut, barreja d'alegria i d'optimisme.

Fa dos anys, Eulàlia arribà el migdia a casa amb un barret de paper sensacional. Una mena de paperina llarga i virolada. Al cim, una ploma el rematava amb un aire de provocació. Aquell dia, els setze anys d'Eulàlia, frescos i suggestius, eren una coberta de la «Vie Parisienne».

Nosaltres li ho vàrem dir. Eulàlia aquell dia no s'irritava de res.

A la taula familiar, l'esperava un dinar extraordinari. A la tarda, pensava anar al teatre. La mare donava els darrers cops de planxa al vestit que havia d'estrenar al ball de la nit...

Eulàlia somreia a la vida i al món. Els nostres compliments galants devien tenir un aire massa interessant, perquè la noia arrufà el nas, tregué una punteta de llengua entre els llavis violents de «rouge». I va dir-nos, amb l'argot del taller:

—Creu-t'ho, que aniràs amb auto!

EL XICOT AL FRONT

Si n'han passades de coses d'ençà d'aquell 13 de desembre d'ara fa dos anys! Nosaltres gairebé haviem arribat a oblidar Eulàlia.

Deu fer uns dos mesos, però, la trobàrem a l'escala a una hora inacostumada.

—Hi ha festa avui,? —li diguérem.

Ella ens respongué en un aire greu que no li coneixiem. En Peret, el promès, li marxava al front. Ella havia demanat un permís de mig dia al taller per tal de passar amb el soldat una estona darrera. Potser trigarien tant de temps a tornar-se a veure...

Eulàlia parlava amb un to seriós, ho hem dit ja. Però orgullosa que el seu promès sortís vers al front, a sumar-se a l'exèrcit de la llibertat.

Quan nosaltres anàvem a dir-li una d'aquelles frases estúpides que de vegades hom diu, amb intenció consoladora, ella ens clogué la boca amb una de les seves sortides:

—Prefereixo veure'l al front que no pas fent cua a l'estanc.

Això passava en dijous. Aquella tarda, durant les tres hores que passàrem immòbils al carrer, en l'espera de tres miserables paquets de «matequintos», Eulàlia i la seva dita bullien dintre el cervell. I confesem que estenguérem ben estès un drap i tota l'éstona simulàrem que fotografiem. En realitat, volíem amagar la cara, com si ens donéssim una mica de vergonya de fer aquella cua.

UNA ALEGRIA FONDA

13 de desembre del 1937. Aquest matí, el record de la nostra veïna de la modisteta Eulàlia, ha amenaçat el nostre despertar. Déu-n'hi-do perquè ens fem vells, que ens hi acostumem a la droga dels records...

No haviem vist Eulàlia des de... aquell de la cua de l'estanc. Gairebé estem per dir que haviem procurat evitar-la.

Però avui, deu ésser el fred de desembre que invita al bescanvi de confidències, que ens hem dit: Tu, amb l'excusa de preguntar-li què hi ha del promès, podríem entrar a solucionar-la...»

I tal dit, tal fet. Hem entrat al seu pis.

L'hem trobada cosint a la màquina. Posava en la feina un delit que la feia més bella que mai. La llum clara de primeres hores d'aquest matí hivernenc li posava delicadeses de marfil a les galtes.

—Què se sap, Eulàlia, d'aquest xicot?

Ella ha anat a cercar la darrera carta i ens l'ha volgudà llegir. Una carta d'una tendresa viril, d'una sencillesa emocionant, escrita en un dels parapets d'avançada.

—Deus enyorar-lo, no? —hem preguntat.

—Naturalment. Però ara he trobat la manera de passar el dia amb ell.

La devem haver mirat amb un aire molt estrany, perquè ella s'ha clavat a riure.

—No, no m'he tornat boja! —protesta còmicament—. Vull dir que passo el dia amb el seu record i que, malgrat la distància que ens separa, em sembla que mai no hem estat tan junts l'un de l'altre, tan units... Passem tot el dia xerrant...

—Parles amb el seu retrat, no?

—I que n'ets de curs, noi!

Eulàlia ha estès la mà vers una pila de roba que hi havia en un angle del seu tallaret.

—Veus? —ens ha dit—. Tot això són guerreres de soldat. Per les meves mans passen totes, l'una darrera l'altra. Totes aquestes peces, d'aci uns dies sortiran vers al front. Tu no saps quina emoció fa el treballar d'una manera tan directa pels soldats, pels nostres soldats... En contacte tot el dia amb tantes guerreres, em sento una mica la promesa de tots... Pobre Peret! A vegades, em sembla com si li fos el saltí

Ja m'estranyava a mi que Eulàlia pogués parlar dos minuts amb gravetat!

Aleshores li ha volgut recordar la festa de dos anys enrera: el barret de paper, el vestit per anar al ball...

—No estem per festes, noi —ens ha respost—. Quan vingui un altre temps ja en parlarem. Les alegries d'ara són una altra mena d'alegries. Més escasses, si tu vols, però molt més fondes. Rebre carta d'ell, poder treballar per als nostres soldats, ajudar els que ho han perdut tot... Una mena d'alegria fonda, tan fonda, que a vegades fins i tot et fa plorar..

Pere DEL CLOT

Posava a la feina un delit que la feia més bella que mai...

Als cotze anys de la mort de Pablo Iglesias

A la seva memòria parlaren ahir els diputats senyors Prat i González Peña

PRAT, sots-secretari de la Presidència del Consell, parlà en nom de la Comissió Executiva del P. S. O. E. (C.)

Amb motiu de complir-se el dotzè aniversari de la mort de Pablo Iglesias, tingué lloc ahir, al Cinema Coliseum, un acte organitzat per les Agrupacions de Socialistes refugiats a Catalunya. Hi assistí nombrosa concurrència.

Presidí l'acte Ignasi Ferretjans, i al voltant de la taula presidencial, ultra els oradors, hi havia els destacats socialistes Cordero i Lamoneda.

Després d'unes paraules del President de l'acte, s'adreçà als assistents el diputat Pere Aznar, en representació del PSUC.

Glossà l'obra duta a terme per Pablo Iglesias i digué que aquesta ha de merèixer el respecte de tota la classe treballadora, i referint-se a les entitats organitzadores de l'acte expressà que els seus membres no eren aci estrangers, sinó germans nostres amb els mateixos drets i els mateixos deures.

Després parlà el sots-secretari de la Presidència del Govern de la República, Josep Prat, en representació de la Comissió Executiva del Partit Socialista Obrer Espanyol.

Expressà que Pablo Iglesias aportà a la política un sentit de responsabilitat i de realitat, i retè culte en tot moment a la veritat bo i demostrant tothora una ètica sense tara que quedà reflectida a les pàgines d'«El Socialista»

Per a Pablo Iglesias —continuà dient l'orador— el socialisme era una aspiració universal. En la seva conducta tou un exemple constant d'una tèica sense tara. Inspirant-nos en el seu exemple, tenim el seu sentit de solidaritat, responsabilitat i de realitat. Aspirem que la nostra conducta sigui llum per a l'esdevenidor, i renunciem a tot egoisme a profit de l'interès comú.

Parlà en darrer lloc Gonzalez Peña, el qual fou saludat amb grans manifestacions de simpatia.

Després d'unes paraules dedicades a glossar l'obra de Pablo Iglésias, parlà del seu viatge a la URSS. i dels països escandinaus, on es va elaborant un socialisme evolutiu.

Manifestà que estava tan interessat en la unificació del proletariat, que així que començà a actuar la comissió conciliatòria internacional ell pensà a posar a la seva disposició el càrrec de president de la Comissió Executiva de la UGT.

Referint-se al seu viatge a la URSS, exposà que el país soviètic ha realitzat en vint anys una obra gegantina, en la qual la indústria siderúrgica ha assolit una potencialitat que és l'admiració de tot el món.

Manifestà que la nostra causa guanya cada vegada més simpatia a Bèlgica i a Anglaterra, i que per a l'acreixement d'aquestes simpaties cal que Espanya continuï en el seu camí de responsabilització, donant el màxim de rendiment econòmic i seguint l'exemple dels nostres soldats, per als quals no hi ha horari de cap mena. I acabà dient:

Avui més que mai cal la unitat. El Partit Socialista es tan revolucionari com el qui més. Aci tenim l'exemple que ha donat Astúries. El dia que fem el balanç, hom veurà que milers i milers de ciutadans han sacrificat llur vida per al triomf de la República. Per damunt de tots els ideals hem de dir: No passaran! I si en assolir la victòria no podem riure que almenys pel culpa nostra no ens posem en condicions de plorar.

Tots els oradors foren llargament aplaudits.

Durant aquesta setmana passada han estat nombroses les representacions que han desfilat pel mausoleu que, a l'antic cementiri civil de Madrid, guarda la despulla mortal de Pablo Iglesias. Vegeu una d'aquestes manifestacions, integrada per noies de tots els sectors antifeixistes, desfilant pel carrer d'Alcalà... (U.)

Els japonesos no poden esperar la caiguda de Nanquin!

Volen establir un govern amic a la Xina del Nord

Tòquio, 13. — El portaveu del Ministeri d'Afers Estrangers ha declarat que l'incident d'ahir al matí, en el qual uns vaixells britànics foren tocats pels projectils de les bateries japoneses, havia estat sotmès a informe especial. Un alt funcionari japonès de Xang-Hai, es traslladà tot seguit al lloc de l'incident.

El portantveu creu que les bateries japoneses giraven contra les tropes xineses situades a la vora del Iangtsé i no reconegueren la nacionalitat dels vaixells tocats. Assegura que l'artilleria japonesa no va adreçar certament els trets contra els vaixells anglesos.

El portantveu anuncia que el príncep Konoye, president del Consell, farà unes declaracions a la premsa de seguida que hagi entrat Nanquin. Afegeix que el «moviment popular a Xina del Nord a favor de la proclamació d'un nou règim continuu. La data de la proclamació es independent de la caiguda de Nanquin, ja que és impossible esperar més temps —afegeix— davant la impaciència popular.

El portantveu ha expressat l'esperança que la influència del govern de Pequin s'estendrà arreu de Xina» puix que és principalment sobre els quals es basa aquest govern lluita contra el comunisme i col·laboració sino-japonesa, serà ràpidament aprovats per tot el poble. Diu el portantveu que aquest règim serà del tot diferent del règim manxú.

En comentar l'informe concedit pel vaixell britànic, a Londres al «Sunday Times», el portantveu del Ministeri d'Afers Estrangers declara que la missió d'Ishii era de caràcter exclusivament privat.

Afegeix que el vaixell és un vaixell dignatari altament respectat a tots els ports però no s'ha fet declaracions i promeses concretes que constitueixen opinions personals que no lliguen de cap manera el govern japonès.»

© Archivos Estatales, cultura.gob.es
ARCHIVOS ESTATALES